Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

«ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΗΝ ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ...». — Ἡ φράσις κλισὲ ποὺ θὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ τὴν περιγραφὴ καὶ τοῦ σημερινοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς κατ' ἔξοχὴν ἀποκρίνεται ἀπολύτως στὰ πράγματα. — Γιατὶ ὅπως καὶ νὰ τὸ κοιτάξουμε ὅλο καὶ κάποια ἐπισημότητα καὶ λαμπρότητα δίδει στὸν ἑορτασμὸ ἡ παρουσία τοῦ δημάρχου. — Ὁ ὁποῖος ὅμως ἀπουσιάζει διαμαρτυρόμενος (πολὺ σωστά) γιὰ τὸ Πρωτόκολλο! ☘ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΑΥΤΗ ΘΑ ΘΕΛΑΜΕ νὰ σημειώσουμε: — Ἂν ὑποτεθῆ ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ θέλουν τὴν ἀποτυχία καὶ τὴν ἀμείωση τοῦ κ. δημάρχου, θὰ πρέπει οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ εἶναι ἐντελῶς ἄσχετοι μὲ τὴν πολιτική. — Ἀφοῦ κάνουν ὅ,τι ἀκριβῶς χρειάζεται γιὰ νὰ ἀποδεικνύουν στὸν κόσμο ὅτι ἔχουν ἄδικο. — «Ἰσχύς μου ἡ ἀνοησία τῶν ἀνθρώπων» ἔλεγε ὁ «Ζαρατούστρας» τοῦ Νίτσε. — Ὑπάρχει ὅμως καὶ κάτι... χριστιανικώτερον. — «Μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται ἀπωλέσαι». — Ἄραγε ὁ ἀφελὴς τοῦτος μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζουν μερικοὶ τὸν κ. δήμαρχο νὰ εἶναι χαρακτηριστικὸς τῆς μανίας αὐτοκαταστροφῆς ποὺ δέρνει τὴν ἀστικὴ τάξη; — Μᾶλλον...

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Τὸ «Ἡμερολόγιο τοῦ Μπόστ»

Ἡ ΣΑΤΙΡΑ καὶ γενικώτερα οἱ πνευματῶδεις ἐπιδόσεις πάσχουν στὴν Ἑλλάδα, ἐδῶ καὶ κάμποσα κιλά. "Οχι ὅτι ἡ αἴσθηση τοῦ χιούμορ περίσσεψε καὶ παλιότερα σὲ τούτη τὴ χώρα. Ἂν καὶ σφόδρα πνευματώδης ὁ Ρωμιός, ἐλαχιστα ἦσαν τὰ σατυρικὰ πνεύματα ποὺ ἀστραποβόλησαν κατὰ τὸν ἐλεύθερο βίο τοῦ Ἔθνους. Καὶ αὐτὰ τὴν πλήρωσαν εἴτε μὲ ἀφορισμούς, εἴτε μὲ φτώχεια καὶ ἀθλιότητα. Καὶ νὰ σκεφθῆ κανεὶς ὅτι ἄνως καὶ ἡ Δημοκρατία, ἔτσι καὶ ἡ σάτιρα γεννήθηκαν σὲ τούτη τὴ χώρα, νομοτελειακὸ φαινόμενο πνευματικῆς, ἀλλὰ καὶ ψυχικῆς ὡριμότητος τῶν προγόνων μας. Δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη Δημοκρατία χωρὶς πνευματικὴ ἐλευθερία. Καὶ αὐτὴ ἡ τελευταία δὲν λειτουργεῖ χωρὶς τὸ χιοῦμορ, τὴ σάτιρα, τὰ πνευματῶδες. Καὶ ὅσοι εἰλικρινὰ ποιᾶτε γιὰ τὴν ἐδραίωση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ ἄριστου τῶν πολιτευμάτων στὴν χώρα μας, καλὰ θὰ κάνουν νὰ καλλιεργήσουν καὶ τὸ αἴσθημα τοῦ χιοῦμορ. Νὰ συμφιλιωθοῦν μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ἀποτελεῖ εἶδος ὑψίστης πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς ἀωμότητος καὶ πολιτιστικῆς στάθμης ὁ σατιρικὸς σχολιασμὸς προσώπων καὶ καταστάσεων. Τὸ ἀντίθετο εἶναι μικροπρέπεια, μικροψυχίς, πολιτισμός, δογματισμὸς Καὶ ἐπειδὴ ὅλα αὐτὰ ἐνδημοῦν στὴ χώρα μας ὀπὸ μακροῦ, γίνεται φανερὸ γιὰ ποιὸ λόγο εἶναι χαμηλὴ ἡ στάθμη μας τόσο στὶς πνευματώδεις ἐπιδόσεις, ὅσο καὶ στὴ δημοκρατικὴ ἀγωγὴ καὶ νοοτροπία.

Κάνω τὶς σκέψεις αὐτές, καθὼς βρίσκομαι μπροστὰ στὴ λαμπρὴ ἐξοχέρεση. Στὸ σκιτσογράφο καὶ εὐθυμογράφο Μέντη Μποσταντζόγλου, τὸν ἀμίμητο «Μπόστ» καὶ συγκεκριμένα στὸ τελευταῖο του ἐπίτευγμα, τὸ ἡμερολόγιο τοῦ χρόνου ποὺ ἐξέδωσε ἡ ἐφημερίδα «Αὐγή» μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Στέκομαι καὶ πάλι μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ φαινόμενο, ποὺ ἡ χιουμοριστικὴ του φλέβα εἶναι τόσο γνήσια, ἀνεξάντλητη καὶ δυνατή, ὥστε νὰ ἔχη πετύχη κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ μιὰν ἀδιαφιλονίκητη, καταξίωση σύμφωνα μὲ τὰ γνωστά, τὰ καθιερωμένα μέτρα τῆς σάτυρας. Γιατὶ πράγματι χωρὶς ὑπερβολὴ ὁ «Μπόστ» καλλιεργώντας ἕνα ἐντελῶς προσωπικὸ ὕφος, ἀπόρροια τῆς μοναδικῆς λειτουργίας τοῦ εἰσθητηρίου του στὸ βάθος τῆς σύγχρονης ἑλληνικῆς πραγματικότητας, ἀνανέωσε τὴ σατιρικὴ γραφὴ κατὰ τρόπο ποὺ θὰ μείνη ἐντελῶς ἀπαράμιλλος καὶ ἀνεπανάληπτος. Καὶ βέβαια εἶναι αὐτονόητο ὅτι μιὰ σάτυρα τέτοιας περιωπῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνθίση ἔξω ἀπὸ τὸ χῶρο τῶν πιὸ κρίσιμων προβληματισμῶν κοινωνικῶν, πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἀκόμη. Καὶ βέβαια εἶναι αὐτονόητο, ὅτι τὸ τέτοιας στάθμης χιοῦμορ ἀποτελεῖ προϊὸν μονάχα τοῦ ἀγωνιστικοῦ ταλέντου ποὺ ἀντλεῖ μὲ ἀπόλυτο ρεαλισμὸ ἀπ' τὴ ζωή ὅ,τι ὁ,τι κι' ἂν εἶναι αὐτή, παραφερίζοντας ταμποῦ καὶ ξεσχίζοντας συμβατικότητες, ποὺ αἰῶνες ἀπεργάζεται τὸ κάθε κατεστημένο σὲ βάρος τῶν ἀδυνάτων. Εὔστοχα λοιπὸν σημειώνουν οἱ ἐκδότες τοῦ ἡμερολογίου στὸν πρόλογο: «Τὸ χιοῦμορ τοῦ «Μπόστ» ἀποτελεῖ ἰσχυρὸ ὅπλο πολιτικῆς καὶ ἰδεολογικῆς πάλης. Τὸ σκίτσο καὶ ἡ λεζάντα του καίρια καὶ αἰχμηρά, σχολιάζουν μὲ τὸ γέλιο καὶ ἀποτελοῦν ἐπιτεύγματα θαυμάσια τὰ ὁποῖα φωτίζουν τὴν Ἑλληνικὴ πραγματικότητα, συχνὰ κατὰ τρόπο πολὺ πιὸ τελεσφόρο ἀπ' ὅ,τι ἀκατανταδες πολιτικὰ ἄρθρα. Σήμερα, τόσο στοὺς πνευματικοὺς κύκλους τῆς χώρας, ὅσο καὶ στὶς εὐρύτερες λαϊκὲς μάζες ὁ «Μπόστ» εἶναι ὁ γελοιογράφος καὶ ὁ χιουμορίστας ποὺ ἐκφράζει τὸ πνεύμα τῶν ἀγωνιζομένων πρωτοπορειακῶν δυνάμεων τῆς κοινωνίας μας. Τὸ ἡμερολόγιο, δὲν εἶναι μονάχα ἕνα γελοιογραφικὸ καὶ χιουμοριστικὸ ἐπίτευγμα. Εἶναι παράλληλα καὶ μιὰ «κωδικοποίηση» τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς στὸ χρόνο ποὺ πέρασε...».

Καὶ μερικὰ ... δήγματα τοῦ ἡμερολογίου.

Ὁ Πεινταλέων ἀπευθύνεται πρὸς τὴν μαμὰ Ἑλλάς: «Μαμά, οἱ Τοῦρκοι εἰς τὸν Ἕβρον ἕνα ξυλοκόπον ἔβγαν καὶ ἐφόνευσαν αὐτὸν σκληρῶς — Νὰ δισμαρτυρηθοῦμε ζωηρῶς. Ἀπεθρασύνθησαν πολὺ ἐμβεύνων ἐνεργῶς λεπῶν τῶν βασιλέων μας, πρωθυπουργοῦ λουζόμενου καὶ ἐβανκέλου ἀπόντος καὶ τοῦ ΟΗΕ ἀστράφτων καὶ βροντῶν τος...

Ὁ τιμάριθμος εἶναι εἰς διαστημικὰ ὕψη καὶ ὁ Πεινταλέων τοῦ φωνάζει — Κατέβα ...νὰ φᾶμε.

Καὶ ὁ μικροπωλητὴς τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ποὺ διαφημίζει τὰ κουρδιστὰ ἀρκουδάκια του: «Μὴ ματαιοπονεῖται εἰς τρεχάματα ἐδῶ ὑπάρχει ἄρκτος καὶ θεάματα...».

ΠΑΝ

Σοβαρὴ καταγγελία

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ «Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγών» δίδει τὴν ἀκόλουθη ἐξήγηση στὴν ἐπιμονὴ μερικῶν ὑψηλὰ ἱσταμένων γιὰ τὴν θέσπιση τοῦ αὐτομάτου διαζυγίου.

«Δυὸ—τρεῖς χιλιάδες μοιχαλίδες γυναῖκες σείουν ἐσχάτως τὴν ἐρθόδοξον χριστιανικὴν Ἑλλάδα. Ἀνόητοι ἄνδρες συνελήφθησαν εἰς τὰ δίκτυα τῶν πονηρῶν καὶ διεφθαρμένων γυναικῶν, ἐγκατέλειψαν τὰς νομίμους καὶ ἐντίμους γυναῖκας των καὶ ζοῦν μετὰ τῶν παλακίδων. Αἱ ὁποῖαι ζητοῦν νὰ θεσπισθῆ τὸ αὐτόματον διὰ νὰ νομιμοποιήσουν τὰς παρανόμους σχέσεις των! Καὶ πρὸς τοῦτο ἀσκοῦν τεραστίαν ἐπίδρασιν καὶ πίεσιν ἐπὶ τῶν ὑποδουλωμένων εἰς αὐτὰς ἀνδρῶν καὶ μάλιστα ὡρισμένων οἱ ὁποῖοι κατέχουν ὑψηλὰ ἀξιώματα «Τί ἀξιωματοῦχος εἶσαι, ἂν δὲν μπορεῖς νὰ ἐπιβληθῆς στοὺς παπάδες καὶ νὰ μὲ στεφανωθῆς...»

Ἀλλὰ ἐκεῖνοι οἱ ἀξιωματοῦχοι, ποὺ ἔχουν τὸν τρόπο νὰ ἐπιβάλουν τὶς ἀπόψεις των στὴν ἐκκλησία εἶναι ἀπὸ ὑπουργοὺς καὶ ἐπάνω. Γνωρίζει ὁ «Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγών» κάτι τὸ συγκεκριμένον ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου αὐτοῦ ἐπιπέδου ἢ συκοφαντεῖ ...χριστιανικώτατα;

Ὄχι πίττες

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ τελειώνουν. Ὄχι ὅμως καὶ οἱ βασιλόπιττες. Οἱ ὁποῖες ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔχουμε παρατηρήσει θὰ παραδώσουν τὴν ἑορταστικὴ σκυτάλη στὴν.... ἀποκρηάτικη περίοδο.

Δὲν νομίζει ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅτι τὸ κήρυγμά του περὶ λιτότητος θὰ ἀποκτοῦσε πιὸ ἐπίκαιρη ἔμφαση ἂν συνιστοῦσε στοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς καὶ διοικητὰς Ὀργανισμῶν, ὅπως μὲ ἐγκυκλίους των (ἢ μὲ ἁπλὰ τηλεφωνήματα πρὸς τὰ κάτω) στὰ ματήσουν τὸ ἐν λόγῳ ἔθιμο;

Καὶ ἂν συμβῆ αὐτὸ μὲ τὶς ἐπίσημες βασιλόπιττες, τότε εἶναι βέβαιο ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐκλείψουν καὶ οἱ ὑπόλοιπες.

Κάποτε θὰ πρέπει νὰ καταλάβουμε σὰν λαὸς ὅτι δὲν ἔχουμε καιρὸ οὔτε χρήμα γιὰ χάσιμο σὲ ἐκδηλώσεις ποὺ προκαλοῦν μονάχα.... χασμουρητό. καὶ ἀπὸ κορύφωσιν τῶν κατὰ συνθήκην ψευδο—εὐχῶν.

Στὴν προσπάθειά μας γιὰ περισσότερη προσοῦο καὶ ἀνάπτυξη δὲν μποροῦμε νὰ ἔχουμε καὶ τὸ σκύλο χορτᾶτο καὶ τὴν..., πίττα ἀτόφια.

Ἡ... πρόγκα

«Ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων δυὰ πήρας φέρει...».

Σὲ φίλμ πορνὸ καὶ μάλιστα ἐκ τῶν «σκληροτέρων» σύμφωνα μὲ τὸ «σενάριο» κάποιος παθησμένος ἡδονοβλεψίας παρακολουθεῖ μὲ ἀναλογη προσοχὴ σκηνὲς ὀργίων ἀπαλαμβάνοντας τὸ τσιγαράκι του.

Ὅμως, ὁ ἐν λόγῳ μπανιστηριτζῆς κάθε φορὰ ποὺ ἐμφανίζεται στὴν ὀθόνη ἐπισύρει τὴν... ἄγρια πρόγκα τῶν πιὸ θερμόαιμων θεατῶν.

Κι' ὅμως, ἂν τὸ καλοεξετάσῃ κανείς, ὁ ἥρως τῆς ταινίας δὲν κάνει τίποτε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι καὶ οἱ θεαταὶ τοῦ πορνό, τόσο ἐκεῖνος, ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι παρακολουθοῦσαν μὲ φλογερὸ ἐνδιαφέρον. Μάλιστα οἱ τελευταῖοι πλήρωσαν. Ὁπότε, ναὶ μὲν μπανιστηριτζῆδες, ἀλλὰ ὄχι καί... τζαμπατζῆδες.

Ἄλλη μιὰ διαφορὰ ἦταν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τοῦ πορνοφίλμ ἀπολάμβανε τὸ θέαμα καπνίζοντας, ἐνῶ οἱ θεαταὶ ἂν καὶ καταβάλλοντες εἰσιτήριο ἀπαγορεύεται νὰ καπνίσουν. Μιὰ ἀνισότης, ποὺ θὰ ἐξαλειφθῆ στὰ θερινὰ εἰδικὰ σινεμά

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΡΥΘΜΟΣ»

Μία ἀξιόλογη πνευματικὴ προσπάθεια ἐκδηλώθηκε στὴν πόλη μας ἀπὸ ὁμάδα νέων. Ἐννοοῦμε τὸ περιοδικὸ ΡΥΘΜΟΣ ποὺ κυκλοφόρησε τὸ πρῶτο τεῦχος του. Στὶς 32 πυκνοτυπωμένες σελίδες του συνεργάζονται 40 περίπου νέοι καὶ νέες.

Ἡ πρώτη ἐκπληξη ποὺ δοκιμάζει κανεὶς φυλλομετρώντας τὸ νέο περιοδικὸ εἶναι ἡ διαπίστωση ὅτι στὴ θεωρούμενη πεζὴ καὶ ἀντιπνευματικὴ ἐποχὴ μας δὲν εἶναι λίγοι οἱ νέοι ἄνθρωποι ποὺ γράφουν στίχους. Εἴκοσι συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ νέοι καὶ νέες προσπαθοῦν νὰ δώσουν λυρικὸ περίβλημα στοὺς λογισμοὺς καὶ στὰ συναισθήματά τους. Καὶ δὲν ἔχει σημασία τόσο ἡ ποιότητα τοῦ ἀποτελέσματος, ὅσο τὸ γεγονὸς ὅτι συναντᾶ κανεὶς σὲ σύγχρονους ἀνθρώπους τὴν ψυχικὴ ἀνάγκη, τῆς ποιητικῆς ἐκφράσεως.

Ἄλλοι 20 περίπου συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ δημοσιεύουν σύντομα μελετήματα ἢ κριτικὲς σὲ διάφορα θέματα. Κοινὸ τους γνώρισμα ἡ προσπάθεια νὰ ἐκφρασθοῦν σὲ μιὰ σωστὴ γλῶσσα, σὲ στρωτὸ δημοτικὸ λόγο. Δίνουμε στὸ σημεῖο αὐτὸ ἰδιαίτερη σημασία γιατὶ ἡ μαχομένη δημοτικὴ εἶχε ξεστρατίσει σὲ μιὰ πολυμορφία, ποὺ ἀποτελοῦσε πρόσθετη καὶ ὄχι ἐγγενῆ ἀδυναμία της. Τώρα, θριαμβεύουσα ἡ δημοτικὴ πρέπει νὰ ξεπεράσῃ κι' αὐτὴ τὴν ἀδυναμία της. Κι' αὐτὸ τὸν στόχο δὲν πρέπει νὰ τὸν ξεχνοῦν ὅσοι καλλιεργοῦν τὴν τέχνη του λόγου.

Στὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ ΡΥΘΜΟΥ δημοσιεύονται καὶ οἱ γνῶμες διανοουμένων τῆς πόλεώς μας γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ. Ὅλοι χαιρετίζουν σχεδὸν μὲ ἐνθουσιασμὸ τὴν ἔκδοση κι' ἐκφράζουν τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ ΡΥΘΜΟΣ θὰ καλύψει οὐσιαστικὰ ἕνα μεγάλο κενὸ ποὺ ὑπῆρχε στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Πάτρας. Τὴν ἐλπίδα αὐτὴ ἂς φροντίσουν νὰ μὴ τὴ διαψεύσουν οἱ ἐκδότες τοῦ περιοδικοῦ.

Π.

ΤΟ ΚΡΥΟ ΚΑΙ Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ΒΛΑΠΤΟΥΝ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ

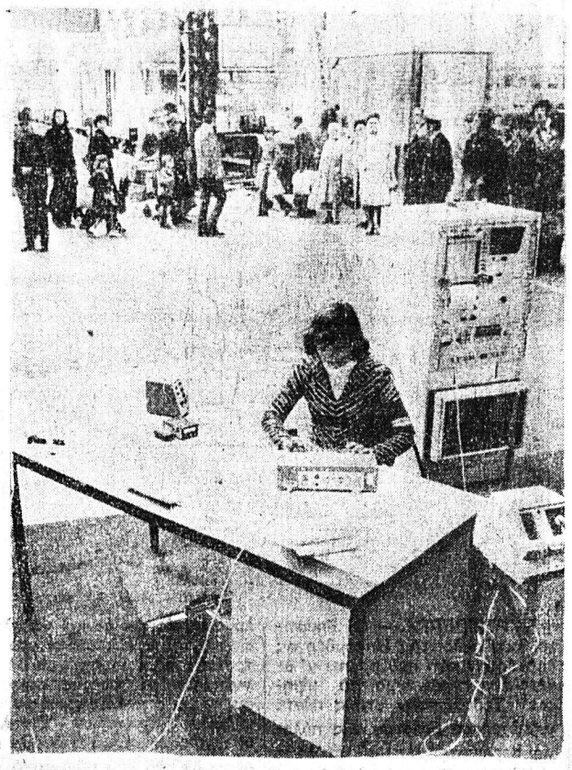

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ.— Στὸ χῶρο ἐργασίας εἶναι δυνατὸν νὰ μετρηθῆ τὸ ἄγχος (στρές). Ἡ διευθύντρια τοῦ ἰνστιτούτου ἰστρικῆς κατὰ τὴν ἐργασία καὶ κοινωνιο—ἰατρικῆς δρ. Μαρία Μπλόμκε, στὸ πανεπιστήμιο τῆς Χαϊδελβέργης, προκειμένου ν' ἀποδείξη αὐτὴ τὴ θεωρία διεξήγαγε ἀπὸ κοινοῦ μὲ μία ἐπιχείρησι ἐπίπλων γραφείου, ἕνα ἐπιστημονικὸ πείραμα στὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τῆς Φραγκφούρτης. Μία γραμματεὺς ἐκτελοῦσε ἐκεῖ τὴν ἐργασία της, ἐνῶ κατόταν δὲ ἀτὸ γραφεῖο της, κατέγραφαν διάφορα μηχανήματα μετρήσεως τὴν πίεσι καὶ τὸν σφυγμὸ αὐτῆς, (στὴ φωτογραφία). Ἐφ' ὅσον ἐργαζόταν ἡ γραμματεὺς στὴν ὑπολογιστικὴ μηχανή, κατέγραφαν τὰ μηχανήματα αὔξησι π.χ. τοῦ σφυγμοῦ καὶ τῆς πιέσεως ὡς καὶ ἀποκλίσι τοῦ ἠλεκτροκαρδιογραφήματος. Ὅπως διευκρίνησε ἡ ἴδια ἡ γραμματεύς, ἐνοχλεῖτο πολὺ περισσότερο ἀπ' τὸ κρύο καὶ ἀπ' τὸν θόρυβο παρὰ ἀπ' τὸ κοινὸ κοὶ τοὺς φωτογράφους. Μ' ὅλο ποὺ τὸ πείραμα αὐτὸ ἔγινε μὲ ἀκραῖες συνθῆκες, ἔδειξε ἐν τούτοις, ὅτι μπορεῖ νὰ ἔχει βλαβερὲς συνέπειες ἡ ἐργασία ὅταν ἐκτελεῖται σὲ ὀχληρὸ περιβάλλον.

Νέα ἐκστρατεία στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες κατὰ τοῦ ἐγκλήματος

ΑΠΟΔΟΤΙΚΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἔν νέον πρόγραμα, καταπολεμήσεως τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματιῶν, χρηματοδοτούμενον ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀρχίζει νὰ ἐμφανίζη θετικὰ ἀποτελέσματα. Ἤδη. περὶ τὰς 2.500 κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματίαι ἔχουν σταλῆ εἰς τὰς φυλακὰς μὲ πολυετεῖς καταδίκας, ὁ δὲ ἀριθμὸς των θὰ αὐξηθῆ ἔτι πλέον κατὰ τοὺς προσεχεῖς μήνας. Τὸ πρόγραμμα ἤρχισε πρὸ διετίας μέχρι στιγμῆς δέ, ἐφαρμόζεται εἰς 18 πόλεις καὶ εἰς μίαν Πολιτείαν. Πολλοὶ δυσπιστοῦν ὡς πρὸς τὸ ἂν θὰ ἐπιτύχη τὸν σκοπόν της ἡ κυβέρνησις, ὅμως, εἶναι τόσον ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα, ὥστε διέταξε νὰ διπλασιασθοῦν αἱ χορηγίαι.

Τὸ πρόγραμμα βασίζεται ἐπὶ τῆς ἑξῆς θεωρίας: Τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν βαρέων ἐγκλημάτων διαπράττονται ὑπὸ ἑνὸς σχετικῶς μικροῦ ἀριθμοῦ ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν τὸ ἔγκλημα ὡς ἐπάγγελμα. Οὕτως, εἰς τρόπος περιορισμοῦ τοῦ ἐγκλήματος, εἶναι νὰ ἀναγνωρίζωνται οἱ ἐγκληματίαι οὗτοι, νὰ δικάζωνται ταχέως καὶ μὲ αὐστηρότητα ἐὰν δὲ κριθοῦν ἔνοχοι νὰ καταδικάζωνται εἰς τὴν ἀνωτέραν δυνατὴν ποινήν.

Τοῦτο, ἀκριβῶς, συνέβη, κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, εἰς πολλοὺς κατ' ἐξοχὴν ἐγκληματίας.

Εἷς κακοποιὸς τοῦ Μαϊάμι, καταδικασθεὶς διὰ μίαν ὑπόθεσιν διασμοῦ, ἔλαβεν ἐπὶ πλέον ποινὰς συμποσουμένας εἰς 420 ἔτη φυλακίσεως, οὕτω δὲ θὰ παραμείνη εἰς τὰς φυλακὰς περισσότερον, παρὰ ἐὰν εἶχε καταδικασθῆ εἰς ἰσόβια δεσμά, τὰ ὁποῖα, συχνά, μετατρέπονται εἰς ἀπόλυσιν τοῦ κρατουμένου ὑπὸ ὅρους.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Οὐδεὶς γνωρίζει πόσοι ἐγκληματίαι ἐμπίπτουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματιῶν. Μία μελέτη, ὅμως, τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἐπὶ 250.000 ἀτόμων τὰ ὁποῖα συνελήφθησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1970 καὶ 1975 ἔδειξεν ὅτι τὰ 64% ἐξ αὐτῶν εἶχον συλληφθῆ ἄλλας δύο ἢ τρεῖς φοράς. Ἡ μελέτη ἔδειξεν ἐπίσης ὅτι τὰ ἄτομα ταῦτα εἶχον κατηγορηθῆ συνολικῶς δι' ἕν ἑκατομμύριον καὶ πλέον ἐγκλημάτων.

Πῶς λειτουργεῖ τὸ πρόγραμμα; Μία ὁμὰς εἰσαγγελέων ἀπαλλάσσεται ἐκ τῶν ἄλλων καθηκόντων της, ὥστε τὰ μέλη της νὰ ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μὲ τοὺς κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματίας. Χάρις εἰς τὰς κρατικὰς χορηγίας οἱ εἰσαγγελεῖς οὗτοι ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ προσλαμβάνουν βοηθοὺς διὰ τὸν χειρισμὸν τῶν ἄλλων ὑποθέσεων.

Οἱ εἰσαγγελεῖς συνεργάζονται στενῶς μὲ τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς ὡρισμένας δὲ περιπτώσεις σπεύδουν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἐγκλήματος, διὰ νὰ ἔχουν ἐξ ἀρχῆς προσωπικὴν ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ θέματος.

Η ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων οἱ καθ' ἕξιν ἐγκληματίαι, ἰδίως ἂν τὸ τελευταῖον των ἔγκλημα ἦτο βαρύ, τυγχάνουν εἰδικῆς μεταχειρίσεως. Οὕτω, διὰ τοῦ νέου προγράμματος, ὁ κατηγορούμενος ὅστις ἔχει χαρακτηρισθῆ ὡς καθ' ἕξιν ἐγκληματίας διαπιστώνει ὅτι δὲν ἔχει ὡς εἶχεν εἰς τὸ παρελθόν, τὴν δυνατότητα νὰ διολισθήσῃ ἐκ τῆς δικαστικῆς διαδικασίας. Τώρα, τοῦ εἶναι κατὰ πολὺ δυσκολώτερον νὰ ἀναβάλη τὴν δίκην του ἢ νὰ διαφύγη τὴν βαρεῖαν ποινὴν ὁμολογῶν ἐνοχὴν δι' ἕν μικρότερον ἔγκλημα ἀντὶ νὰ δικασθῆ διὰ τὸ πραγματικὸ του ἔγκλημα.

Ὁ ἐντεταλμένος εἰς τὴν ὑπόθεσιν εἰσαγγελεὺς παρακολουθεῖ τὸν ὕποπτον ὡς σκιάν. Ὅταν οὗτος ζητεῖ νὰ ἀφεθῆ ἐλεύθερος ἐπὶ ἐγγυήσει, ὁ εἰσαγγελεὺς εἶναι παρὼν εἰς τὴν δίκην καὶ ζητεῖ ὅπως ἡ ἐγγύησις εἶναι ὑψηλή.

Κατὰ τὴν δίκην ὁ εἰσαγγελεὺς εἶναι πλήρως ἐνημερωμένος μὲ τὴν ὑπόθεσιν καὶ μὲ τὸ ἱστορικὸν τοῦ κατηγορουμένου. Αἱ δίκαι, αὗται, διεξάγονται ταχύτερον ἀπὸ τὰς πλείστας τῶν ἄλλων ἐγκληματιῶν, διὰ νὰ ἐνθυμοῦνται οἱ μάρτυρες καλῶς τὰ συμβάντα καὶ νὰ εἶναι πειστικοὶ εἰς τὰς μαρτυρίας των.

Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τοῦ νέου προγράμματος, εἶναι ἀσαφῆ, μόνον δὲ μετὰ ἔν ἢ δύο ἀκόμη ἔτη θὰ φανῆ, ἐάν, πράγματι τοῦτο εἶναι ἀποτελεσματικὸν κατὰ τῶν καθ' ἕξιν ἐγκληματιῶν. Ἔχει, ὅμως, καὶ ἕν θετικὸν ἀποτέλεσμα: πολλοὶ εἰσαγγελεῖς οἵτινες ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν δικαστικὸν κλάδον διότι εἶχον ἀπηυδήσει νὰ βλέπουν ἐγκληματίας, νὰ μένουν ἀτιμώρητοι ἐκμεταλλευόμενοι τὰς διαδικαστικὰς διευκολύνσεις, ἀναθεώρησαν τὰ σχέδιά των. ἐνθαρρυνθέντες ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος.

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Θὰ δημιουργηθῆ βαθμηδὸν ὁμοιόμορφος τύπος ἀνθρώπου

Θὰ ἐκλείψουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς λευκῆς φυλῆς

ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΟΦΟΥ ΖΑΚ ΡΥΦΙΕ

ΠΑΡΙΣΙ. Ποῦ βαδίζει τὸ ἀνθρώπινο γένος, μὲ τὸ ἠλατὸ ἀνακάτεμα τῶν φυλῶν; Ποιὸ θὰ εἶναι τὸ μέλλον του; Τὴν ἀπάντηση στὰ ἐρωτήματα αὐτά, τὴν δίνει ὁ Γάλλος σοφὸς Ζάκ Ρυφφιέ, σὲ ἕνα ἔργο του ποὺ μόλις κυκλοφόρησε στὸ Παρίσι.

«Ὅλες οἱ φυλὲς ἀνακατεύθηκαν γράφει καὶ θὰ μπερδευθοῦν ἀκόμη περισσότερο. Ἔτσι, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἐπάνω στὴ γῆ θὰ ὑπάρχει πληθυσμὸς ὁμοιόμορφος. μὲ ἄτομα μέσου ἀναστήματος, μὲ ἐπιδερμίδα ἡλιοψημένη, μὲ ἀμάτια ἀχαθορίστου χρώματος καὶ γενικὰ μὲ χαρακτηριστικὰ διαφορετικὰ ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχουν οἱ Λευκοὶ ἄνθρωποι».

Μὲ τὴν δημιουργία ἑνὸς ἐνιαίου κόσμου, ὅπως εἶναι ὁ σημερινός μὲ τὴν δυνατότητα τῶν ἀνθρώπων νὰ ταξιδεύουν ἄνετα ἀπὸ τὴ μία ἤπειρο στὴν ἄλλη, μὲ τὴν διεθνῆ οἰκονομική, τεχνική ἐπιστημονική, ἐμπορικὴ συνεργασία ποὺ παίρνει διαρκῶς μεγαλύτερες διαστάσεις, ἡ ἑτερομιξία Λευκῶν, Μαύρων, Κιτρινῶν θὰ γενικευθεῖ, κατὰ τὸν Γάλλο σοφό.

ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ

Τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ποὺ εἶχε κάθε φυλή, θὰ συγχωνευθοῦν καὶ ἔτσι, μετὰ ἀπὸ μερικὲς δεκαετίες, δὲν θὰ ὑπάρχει στὸν κόσμο παρὰ μία ἑνιαία φυλή, μὲ ὁμοιόμορφα χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα. Τότε, ἡ βιολογία θὰ ἔχει ὁλοκληρώσει τὸ θαῦμα της... Καὶ θὰ ἔχει καταδειχθεῖ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπάνω στὴ γῆ, εἴμαστε σιχμάλωτοι της!

Ὁ Γάλλος ἐπιστήμων προσθέτει:

«Ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἐξαφανισθεῖ στὸ μέλλον θὰ εἶναι ὁ φυλετισμὸς καὶ οἱ φυλετικὲς θεωρίες. Ἡ φύση δὲν γνωρίζει ἀμιγῆ, καθαρὴ φυλή. Ὑπάρχουν βέβαια, διαφορὲς τῆς μιᾶς φυλῆς ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὀφείλονται ὅμως στὴν ἐπίδραση τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τοῦ πλαισίου καὶ τῶν συνθηκῶν ποὺ ζῆ ἕνας λαός. Τὰ στοιχεῖα τοῦ περιβάλλοντος διαμορφώνουν τὰ χαρακτηριστικὰ μιᾶς φυλῆς. Ἂν ἡ φυλὴ αὐτὴ θελήσει νὰ παραμείνει καθαρή, ἀμιγής, θὰ καταδικασθεῖ κάποτε σὲ ἐξαφάνιση».

ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Τὸ βιβλίο τοῦ Γάλλου σοφοῦ Ζὰκ Ρουφφιέ, δὲν εἶναι μόνο μία τολμηρὴ ἑρμηνεία τῆς βιολογικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἀλλὰ δίνει καὶ μία ἐξήγηση γιὰ τὴν σημερινὴ παρακμὴ τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Διερωτᾶται ὅμως ἂν εἶναι οὐσιαστικὴ παρακμή, ἢ μία κρίση ταυτότητος. Μήπως, λέει, κατὰ βάθος, ἡ παγκόσμια κοινωνία ἀποκτᾶ μιὰ νέα φυλετικὴ ἰσορροπία, ποὺ τελικὰ θὰ τῆς δώσει νέα ὤθηση; Ἡ κυρίαρχη θέση τῆς